

Сесія закінчилася. Хай живе сесія!

На факультеті міського будівництва по спеціальності «Прикладна геодезія» закінчилася зимова екзаменаційна сесія на 1-4 курсах. Ось її результати: 14 першокурсників не вийшло на свій перший екзамен, 11 другокурсників також не було готовими для цього, на третьому курсі 19

оцінок по першому курсу отримали 6 студентів, по другому — один, по третьому — також один студент, а по четвертому — три.

Треба дивитися правді в очі. Тобто, по спеціальності «Прикладна геодезія» по результатах сесії близько 30 відсотків студентів вчать лише на «задовільно».

Як закінчилася зимова сесія у студентів-заочників на вашому факультеті? Таке питання ми задали заступнику декана факультету автоматизації будівельного виробництва ЛЕОНІДУ ЄВГЕНОВИЧУ ПЕЛІВІНУ.

— Як ви, мабуть знаєте, заочникам зараз дозволяється сесію здавати один раз на рік, тобто влітку. Здається, що зроблено це для зручності заочників. Для того, щоб інородні студенти не витрачали багато грошей на дорогу (адже час у нас зараз такий: все дорожче). Але разом з тим треба звернути увагу, що і контингент студентів заочної форми навчання тепер в основному це жителі Києва (90 відсотків). Це означає, що тепер їм влітку треба злати, наприклад 6 екзаменів, замість 3-х, тобто ці 3 екзаменів вони склали б в зимку, не відкладаючи на час відпусток.

Отже, заочна форма навчання перетворюється у «вдбугтя». Необхідно, на мій погляд, повертатися до вечірньої форми. Але про це пізніше.

Так от, на цю зимову сесію з'явилось близько 70% студентів, а успішно склали екзамен близько 55 відсотків. Ось, подивіться, на перших курсах у нас низьке відвідування і низька успішність. На БМО-11 (дивилось документ деканату) з'явилось на екзамені з 25 чоловік, що вчиться в групі, лише 18, а склали успішно сесію лише 7 студентів. Група БМО-12 Тут з 26 студентів на екзамені прийшло 20 чоловік, а склали їх успішно 13. Дали. На старших курсах показник успішності вищий. Чи то відповідальність вища, чи знання кращі. Чи, мабуть, навчилися «вкручуватися»? На V курсі

«ЗАОЧНІ» СПРАВИ

2-ї групи БМО із 24 учнів групи, які всі прибули на сесію, успішно склали майже всі — 21 студент.

— А що ви казали про повернення до вечірньої форми навчання. Чи є в інституті такі думки?

— Є думки такі. Стоїмо на цій позиції повернення, хоч і тут є різні погляди. Одні з них зручніше викладачу, другі — студенту. Зрозуміло, що викладачу важко працювати і вдень, і ввечері. А заочникам було б набагато легше, зручніше перейти вчитися ввечері, нехай не кожного дня, а двічі на тиждень. Давайте порівняємо навчання на Заході. Там лекції читаються чи не цілодобово, як це зручно учневі, як йому дозволяє попасти на них його робота і ін. Необхідний безпосередній контакт викладача і студента. А у нас виходить так: склав заочник сесію, пісця цього у нього установчі лекції на наступний семестр. Що на них встигає викладач? Лише вдаті наступні завдання і все. На багатьох з цих предметів, по яких читаються такі установчі лекції, студенти стаціонару слухають їх протягом 100 годин, а заочникам треба прочитати всі ці години за одну лекцію.

Отже, ми (з тими, з ким я радився) стоїмо на позиції повернення до вечірньої форми навчання. І ще тому, що тепер у нас нема її зміни. Коефіцієнт використання нашого інститутського приміщення також слабкий. Аудиторії використовуються лише до 16-ї години дня. І ще така гіпотеза: чи не потягне це на погіршення

криміногенної обстановки в інституті, тому що після 16 годин інститут практично пустий.

— Ще одне питання. У вас на факультеті кілька років тому були організовані групи заочників прискореної форми навчання. Що ви можете розповісти про них?

— Як ви знаєте, вступити в такі групи можна було на загальних умовах. Тільки студенти, що потрапили в прискорені групи, мали середню спеціальну освіту, вони, наприклад, закінчили технікум з спеціальності «будівельні машини». І тому вони мали можливість отримати вищу освіту у нас за 4 з половиною роки, замість 5 років і 10 місяців.

Так от, у нас існують такі групи прискореного навчання на IV курсі і на II курсі. Цікаво, що у них показник успішності вищий, порівнюючи із звичайними групами. Наприклад, IV курс БМО «прискорений». З 15 чоловік, які повністю з'явилися на екзамен, з першого заходу всі склали його успішно. Так всі роки навчання. Для цих груп ми розробили спеціальний учбовий робочий план. В нього було введено дисципліни, що не вивчалися в технікумі, виключено з плану все те, що студент вже вивчав. Кількість дисциплін, що вивчаються, було знижено з 36 до 29, тобто знято 7 дисциплін. На деяких предметах вивчення була також знижена кількість годин.

Отже, і маємо непогані результати.

Розмову вела І. ГЕРАЩЕНКОВА

ЧИ БОЯТЬСЯ СТУДЕНТИ ЕКЗАМЕНІВ?

студентів не прийшло на 1-й екзамен і 10 чоловік — на четвертому. Але ми можемо відзначити і тих, хто вчиться на «відмінно» та «добре». На першому курсі — 7 студентів, на другому — 5, на третьому — 11 і по четвертому курсу 4 чоловіка. Особливо хочеться відзначити наших відмінників. Це О. Незгода, Г. Твардовський, І. Кравченко, студенти-першокурсники. Серед другокурсників це Н. Чмчян. Троє відмінників вчаться на третьому курсі: Н. Кравченко, Р. Усик, А. Богданов, серед четвертокурсників відмінником є Є. Кошарня.

Наведемо і такі результати сесії. Три і більше незадовільних

А з такими знаннями в умовах сьогоднішньої конкуренції важко буде знайти роботу за спеціальністю. Треба пам'ятати, що від якісної роботи інженера-геодезиста залежить кінець кінцем якість будівництва, отож і зовнішній вигляд наших міст і селищ. Студенти повинні знати, що той мінімальний рівень знань, що ще сьогодні може задовольняти виробництво, завтра вже буде недостатнім. Отже, необхідно вже сьогодні переглянути своє ставлення до навчання.

О. КУЗЬМІЧ, заступник декана факультету міського будівництва.

БУДІВЕЛЬНИК

НАШ ВИПУСКНИК

ЗГАДАЛИСЯ далекі п'ятидесяті роки. Тоді при інституті були створені Вищі інженерні курси (ВІК), на яких за 2,5 — 3 роки навчання слухачі, а ними були люди з середньою будівельною освітою і з чималим досвідом будівельників, одержували вищу освіту.

Серед найбільш здібних дисциплінованих, жадібних до знань студентів був зовсім молодий слухач ВІКУ **ВІКТОР ФЕДОРОВИЧ КУРАКІН**, що закінчив наш вуз у 1957 році і досі найвищих щаблів в будівельній галузі.

— Отже, звідки ви родом? Які захоплення були у вас в дитинстві й коли прийшло рішення про будівельну професію?

— Народився я в Донецьку. Батько працював механіком, мати —

економістом. В дитинстві дуже любив різні спортивні ігри, особливо з м'ячем. Рішення стати будівельником прийшло раптово. Я мріяв про скрипку й хотів вступити після семірички в Донецьке музичне училище. Але, тому що в моего сусіда й найближчого товариша Віктора Клинкава, не було музичного слуху, а він вирішив поступати в будівельній технікум, то я за компанію вступив туди ж у 1945 році.

— Які згадки залишилися у вас про інститут? Ви слухали лекції більшість із наших корифеїв будівельної науки, розкажіть про них.

— Дізнавшись в Донецьку про Вищі інженерні курси в КІВІ, я в 1955 році вступив до них і навчання пролетіло як одна мить.

Мені почастило, що в інституті в той час читали лекції чудові викладачі як із загальноосвітніх, так і з спеціальних дисциплін. Назавжди залишилися в пам'яті лекції з опору матеріалів і статики споруд І. Я. Аміро, нарисної геометрії В. Е. Михайленка, вищої математики Г. Я. Поплавської, будівельних машин Ю. Ф. Чубука, деталей машин П. Н. Тютюнікова, основ і фундаментів Я. С. Грутмана. Улюбленими дисциплі-

нами були архітектура і математика — заняття ними і в аудиторії, і вдома були завжди святом.

— Вікторе Федоровичу, які з дисциплін, що викладались в інституті, найбільш знадобилися вам у творчому шляху будівельника?

— В моїй діяльності знадобилися найбільш архітектура, опір матеріалів, будівельні машини й механізми.

— Розкажіть, будь ласка, про вашу діяльність після закінчення інституту й до наших днів. Чим відрізняється будівництво 90-х від будівництва 50-х?

— Після закінчення інституту я працював в Алма-Аті, виконробом, а потім повернувся до Києва, і назважди. З 1958 року працював спочатку в тресті «Південзахідтрансбуд» до 1965 р., а потім в Головному міськбуді. Проїшов на виробництві всі сходи від виконроба до керуючого трестом «Київміськбуд-4», де працював на цій посаді понад 14 років. В Києві трестом «Київміськбуд-4» побудовано багато об'єктів житлового й цивільного призначення: Центральний стадіон, Будинок художника, Будинок торгові, торгова палата, готель «Київ», готель Ради Міністрів, медичні НДІ нейрохірургії, кардіології, клініка Амосова, Кім-

ський будинок моделей, Республіканський будинок кіно та багато інших. Тепер працюю в кооперативній організації по будівництву об'єктів не лише в Києві, а й в інших районах України.

Будівництво 90-х відрізняється від 50-х, перш за все темпами й великим ступенем збірності, але не якістю.

— На вашу думку, на що треба звернути найбільшу увагу у навчанні наших студентам-майбутнім будівельникам?

— Навчання майбутніх будівельників, на мій погляд, на 3-4-х курсах потрібно було б поділити на 2 підспеціальності: а) потенційних виробничників, б) потенційних проєктувальників, а звідси й навчання їх з відповідним уклоном. І одним, і другим необхідні поглиблені знання з економіки, але не такої, яку нам колись викладали в інституті, а сучасної, з урахуванням ринкових відносин, рішенням завдань за даними тестами.

— Що ви можете сказати про економіку й політику України?

— На жаль, політика у наших керівників (поки що, крім Л. Д. Кучми) переважає всі інші проблеми, в тому числі й економіку. І якщо Президент Л. М. Крав-

чук й голова Верховної Ради І. С. Плющ будуть вести ту ж політику, що і раніше й тим самим ізолювати Україну від інших, включаючи країни СНГ, то Україна на край розвалиться, приїде до влади диктатура й страшна історія може повторитися з нашим багатостраждальним народом.

— Що б ви як професіонал-будівельник побажали студентам і співробітникам інституту?

— Викладачам інституту, особливо з спеціалізації, я побажав би проводити лекції з урахуванням сьогоденних вимог і змін економічної політики, а студентам — вчитися і в інституті, і особливо на практиці. Ви обрали прекрасну спеціальність — будьте ж гідні її!

— Дозвольте щиро подякувати Вам, Вікторе Федоровичу, за змістовні повчальні й цікаві відповіді на мої запитання й побажати вам і всій вашій родині здоров'я, щастя, успіхів.

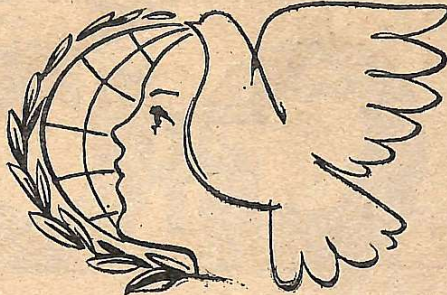
На закінчення можу додати, що і через 35 років після закінчення інституту, Віктор Федорович Куракін, такий же високий, стрункий, повний енергії різносторонній чоловік, закоханий в свою будівельну професію, в музику, літературу, театр, спорт, особливо тенісний, в свою щасливу сім'ю, в якій вони з дружиною Оленою Володимирівною виховали двох синів, достойних своїх батьків.

Г. ПОПЛАВСЬКА, доцент.

Дорогі наші, шановні і любі жінки!

Вітаємо вас з весною і святом! Вітаємо з пробудженням природи, що сприяє особливому впромінню вашої краси, грації, доброти і неповторності! Нехай з першими весняними променями сонця вас осяєне щастя в коханні, творчості і буденних справах. Не забувайте: ви — найкращі в світі, просто не всі ще про це знають!

Шановна редакція! Родина композитора Миколи Віталійовича Лисенка висловлює Вам щиро і глибоку подяку за опублікований вами (квітень 1992 р.—Ред.) цінний матеріал відносно стосунків М. В. Лисенка і архітектора Кричевського. Матеріал дуже цікавий, і вами зроблений ще один важливий внесок в скарбницю нашої української культури.
Щиро Вам вдячні — бажаємо успішної праці і умов для неї — Родичі: Лисенко Рада Остапівна, Лисенко Віталій Романович, Лисенко Наталія Вадимівна.
Київ. 25.01.93 р.

Зазирнути у серце...

«Без жінки жити не можна на світі. Негі! Такі слова співаються в опері австрійського композитора Імре Кальмана «Сільва». І це безперечно. Ми провели досить цікаве опитування наших чоловіків. Вони відповіли на такі питання:

1. Який мікроклімат створюють жінки на вашій кафедрі?
2. Як ви ставитесь до колеги-жінки?
3. На вашу думку, що краще вдається жінці-викладачці, ніж викладачу-чоловікові?
4. Як ви сприймаєте жінку в науці?
5. Чого не вистачає жінкам, які вас оточують?

Відповіді на них дуже ширі, інтелігентні, свідчать про те, що наші чоловіки бувають галантні, цінують жінку в професійному житті і, головне, її жіночі якості.

другим домом, роль жінки і тут залишається без змін — створювати атмосферу людяності, спокою та емоційної розрядки.

2. З повагою і очікуванням потейційних звершень.
3. Людяне ставлення до студентів, проти професійного — у чоловіків.
4. Якщо вона справжній фахівець у своїй галузі науки, то, на мій погляд, користь від неї в науці слід очікувати більшу, ніж від чоловіка. Жінкам більшою мірою притаманна відповідальність до дорученої справи, і, якщо хочете, любов до неї.
5. Заробітної плати нарівні з чоловіками і більше вільного часу для родини.

В. Г. МОЙСЄНКО, доцент кафедри охорони праці та навколишнього середовища.

1. Наші жінки створюють на кафедрі такий мікроклімат, що на декілька порядків перевищують нормативні вимоги виробничої санітарії.

2. До жінки ставлюсь з поборжністю (по-російськи «с благоговенням»).
3. Жінці-викладачці все вдається краще, якщо аудиторія чоловіча.
4. І в науці зустрічаються розумні жінки. А що може бути прекрасніше розумної жінки?
5. Чоловік, що відповідають їх вимогам.

А. С. МАТОРИН, заст. декана сантехнічного факультету.

1. Тепліший.
2. Із задоволенням.
3. Завжди бути в формі.
4. Із трудом.
5. Щастя.

І. І. ЩЕНКО, начальник відділу маркетинга

1. Дуже добрий.
2. Дуже добре.
3. З повагою.
5. Грошей

АНДРІЙ ПУЧКОВ, випускник архітектурного факультету.

1. Безумовно, романтичний.
2. Стався...
3. Здається, не ставити зайвих питань.
4. «Справжня» наука сама майже жінка — і як її можна тоді

сприймати, якщо ти «справжній» вчений?...

5. Оскільки вони «Жінки» та ще й оточують!..

Л. С. ПЕЛЄВІН, доцент кафедри будівельних машин.

1. Клімат, притаманний лише жінці: строгість і доброта, увага та підтримка, акуратність і точність, краса і чуттєвість.
2. Перудимся, як до жінки, а потім як до колеги.
3. У жінки-викладача кращий душевний контакт із студентами. Жінки більш емоційні, ніж чоловіки, а значить, артистичніше подають матеріал на лекціях.
4. Як абсолютний носенсі! Жінка-вихователь, жінка-мати, жінка-кохана — це жінка.
5. Уваги, кохання, доброти, іноді поваги чоловіків, які їх оточують. Ну й, зрозуміло, заробітку.

В. К. ПИВОВАРОВ, професор

1. Жінки створюють добру атмосферу, бо вони доброзичливі і краще розуміють тяжке становище у країні.
2. З повагою, бо це — ЖІНКА.
3. Більше людяності.
4. Якщо це дійсно науковець, то як колегу.
5. Все є.

М. Ф. ЛИСИЦЬКИЙ проректор.

1. Клімат загибав.
3. З повагою, як колега до колеги.
3. Мабуть, користуючись своєю жіночою привабливістю, жінка має можливість акцентувати увагу на деякі моменти, на які чоловіку акцентувати більш складно.
4. Це в принципі нормально, щоб наукова робота не обважляла жінку її головних достоїнств.

5. У них є все.

Євген РЕЙ, доцент кафедри міського будівництва.

1. Безрадіаційний.
2. Як до коханки.
3. Зазираю в серце студента.
4. Кожну, Як Софі Ковалевської!
5. Все при них.

В. Т. КРАВЧУК, доцент кафедри охорони праці і навколишнього середовища.

1. Оскільки вважають роботу

ПРОПОНУЄМО УВАЗІ ЧИТАЧІВ СТАТТЮ З АМЕРИКАНСЬКОГО ЖУРНАЛУ «КОСМОПОЛІТЕН», РОЗРАХОВАНОГО ГОЛОВНИМ ЧИНОМ НА ЖІНОК.

Зріст цих людей часто стає чи не єдиним мірилом всіх їх вчинків. Те, що вчиняє людина нормального зросту (для середнього німця це 1,75 м), оточуючі обгрунтовують безліччю всяких факторів: він такий, тому що виріс у сім'ї, де так багато зобов'язує; тому що в нього надто багато чи навпаки, нема братів і сестер; тому що його вчителі були надто суворі чи тому що в дитинстві його примушували їсти шпинат. Але якщо зріст заходить про маленького чоловіка, то все це вже не береться до уваги. Він такий — тому що маленький. І всі його як плюс так і мінус відносять на рахунок «компенсації» ним своїх комплексів. Те, що «маленькі» мають комплекс, в тому числі горезвісний комплекс Наполеона, є, так би мовити, їх громадський обов'язок. І яких би зусиль вони не докладали, суспільство не бажає вивільняти їх від цієї дани.

Але маленький чоловік може не максимально використати. Що він і робить, вражаючи оточуючих своєю працелюбністю, завзятістю, дисципліною, активністю. Тепер це стало чи не аксіомою: ма-

ленькі чоловіки здатні до великої самовіддачі і більш вимогливі до себе у всіх відношеннях. В тому числі і не в останню чергу — в сексі.

Соціолог із Мюнхену Ютта Гізе провела велике обстеження, на основі якого дійшла до висновку. «Маленькі чоловіки на відміну від високих приділяють більше уваги своєму іміджу — не вищою зростом, зате, меншою мірою, в коханні — хоч куди».

Переважна більшість читачок одного французького журналу для жінок на питання: «Чи вважають вони маленьких чоловіків більш вправними коханцями порівняно з високими на зріст?» — відповіли з усюю певністю: «Так!» І хоч жіночим мріям про казкового принца відповідає атлетичний високий тип (мабуть, не нижче 1,85 м), насправді мініатюрні чоловіки швидше знаходять ключ до жіночих сердець. Жінки підтверджують властиву «маленьким» цілковито особливу мужність, силу, витриманість і азарт.

І все ж: у повсякденному житті маленький чоловік змушений переборювати великі перешкоди, доки він зможе вивести

свої чудові якості. Громадські норми в цілому і жіночі уявлення про чоловічий ідеал, зокрема, як би встановлюють для них недовіряє планку. Маленькому чоловікові просто-напросто важко стати об'єктом уваги з боку жінки.

Досвід взаємодій між маленького чоловіка з жінками є най-

Маленькі чоловіки

важним в історії його страждань. У шкільному драматургії йому, зрозуміло ж, дістанеться роль придворного блазня і ніколи — чудового принца. На уроках танцю чи на дискотекі двігата дивляться зверху нього. А якщо його й помітять, то посміються і ніколи не підуть з ним танцювати. Насправді, чи не смішно нам від такої картини — танцююча пара, причому партнер ледь сягає своєї партнерні до плечей? Мужчина (юнак) повинен бути вищим. І край.

Маленький чоловік — танцюрист-одинак і борець-одинак.

Але перш ніж співчувати маленьким чоловікам і нарікати на неблагодарність жінок, все же познайомимось із деякою статистикою. Вона показує, що драми «зросту» між чоловіком і жінкою могли бути зайвими, оскільки для (більшості) маленьких чоловіків є достатньо жінок, що підходять їм за зростом і за віком. Наприклад, в ФРН 24 відсотки всіх дорослих чоловіків не вищі 1,70 м. Їх вважають маленькими. Але жінок не вищих 1,70 повністю вистачає — 76 відсотків. Так що невисоким чоловікам є з кого вибирати.

Але ж ні! Ім подавають жінок-грандієрів. Зовсім як альпініст Райнгольд Месснер, що прагнув зійти на всі восьмитисячники, вони жадають підкорити високих на зріст. Заваято, з запалом, фанатично.

Зрозуміло, до цього можна поставитися із розумінням. Всупереч всім забобонам підкорити високу жінку — таке надає маленькому чоловікові ваги. На нього починають дивитися як на бунуючого ловеласа, серцеда, людину, яка чогось вартя. А маленькому чоловікові це приємно. Кінцеві кінець в ньому повинно криється щось абсолютно особливе, якщо висока та ще красива жінка наважилася покохати його, «кортуючи» його в чоловіки.

Таким чином, тяжіння до високих

на зріст знаходить конкретний зміст.

Але відношення «маленький — велика» далекі від того, щоб бути визнаними за цілком нормальне кохання. В жінках, що схильні до таких зв'язків, нерідко підозрюють недобре прагнення панувати над чоловіком. Чи може чоловік попросту компенсує зріст, якого йому не вистачає, великими грошима і владою. Кому прийде в голову стверджувати, що Джекі Кеннеді (1,78 м) зв'язала свою долю із мільярдером Аристотелем Онасісом (1,64 м) виключно із чистого і глибокого кохання. Але заради справедливості треба сказати, що королева Нур (1,70 м) із обожнянням поглядає на свого іорданського короля Хусейна (1,57 м).

Є ще один жіночий тип, що подобляють маленькі чоловіки, — зовсім молоденькі дівчатка. Мабуть, це поленюється тим, що з ними вони почували себе впевненіше. Тут страх бути проігноруваним чи тими, ким нехтують менше, ніж у спілкуванні із зрілими.

Отже, сумуємо достоїнства маленького чоловіка: він розумний, має почуття гумору, цілеспрямований та впрямий — чудовий у коханні. Він має все, що необхідно для життя, і при цьому не потребує великого простору. Він — згусток енергії, осередок сили.

Сферичний об'єкт В. Погорільчука сховає «Невже все?» дипломників 64-ї групи архітектурного факультету 1993 року. Ні, не все — захист ще попереду. Сум, радість (що завгодно, тільки не байдужість!) — відбулося на північ...

НА ВУШКО

Не позичайте по п'ятницях та не метіть хату надвечір

З давніх давен вважалося корисним звертатися до дорогоцінних крупиць життєвого досвіду наших бабусь і прабабок. Правда, ще зовсім недавно ми не балували їх своєю увагою і вважали за краще не прислуховуватися до «забобонів». Але життя, особливо нинішнє, все частіше змушує ставати марновірними. Поради, що наводимо нижче, нікому не причинять шкоди, але, можливо, мудрішіми зроблять.

СЕРЦЕ — ДИТИНІ

Дітей ляяти не можна. Якщо ви за щось караєте дитину, вичітайте її, то в думках покладіть перед нею своє серце. Тоді ваші злі слова не спричинять їй неприємності. Але краще не посылати дитяті своєму недобрим побажань. Тому що слово матері — фатальне.

ЩАСЛИВА ДОЛЯ

Не давайте обирати чужим волонки, що випали з вашої голови на плечі. Через те, що той, хто вас незлобив, може забрати вашу щасливу долю.

Не йкте, не пийте перед дзеркалом, інакше можна проїсти, пропити всю свою красу, загубити здоров'я. Не давайте у руки дитині дзеркала, поки їй не сповниться рік, інакше вона заглядить своє щастя.

Якщо дзеркало розбилася, чекай на біду. Але її можна відвести, достатньо лише кілька разів повторити: «Дзеркало розбивається, біда раби (ім'я) не торкається».

БАГАТСТВО

Уникайте боргувати грошей по вітворах, інакше будете все життя в боргах.

Позичайте гроші лівою рукою, а віддавайте правою.

Не позичайте нікому грошей по п'ятницях і неділях (після заходу сонця), інакше не будуть воєни у вас водитися.

У Благочинення взагалі нікому ніколи нічого не давайте.

Якщо ви комусь дасте чи продасте шевят, кошенят, вручайте їх із словами: «Вам кошенят, а нам більше грошенят».

При обміні обручками, під час вінчання, треба чоловікові надіти дружинні кільце до самого кінця її пальця, у протилежному разі дружина візьме верх над чоловіком в сім'ї.

Щоб не було в сім'ї сварок, неприємностей, рекомендується біля дверей тримати засушений полли або чортополох.

Не виносьте сміття з дому після заходу сонця, інакше ним можуть скористатися темні сили і навести на вас незгоди і неприємності, розлад в сім'ї.

Коли займаєтесь прибиранням мешкання, приказуйте: «Я прибираю бруд не лише із своєї хати, але і з своєї душі».

Наявність в домі квітучої герані стимулює сексуальну силу тим, хто в ньому живе.

ПРИПЛИВ ЗУСИЛЬ

Щоб підвищити свою працездатність, бадьорість духу і творчу енергію, треба на тому місці, де працюєш, тримати гілля омели (кулястий наріст на дубі).

Сприяє доброму відпочинку, розслабленню, викликає політ мрії, бадьорість — запах мандаринових шкірок, які треба зберігати поруч із вашим ліжком у відкритому вигляді.

Рівновагу, тривалий спокій допомагає підтримувати аромат троянд чи м'яти. Їх засушенням треба тримати в домі.

Волошки підвищують творчі здібності людей розумової праці, особливо рекомендуються вони поетам. Влітку ви можете мати свіжі букетики волошок, а взимку засушені квіти.

Л. КОРИЦЬКА.

ПРО ЩО МИ ДУМАЄМО ПОРУЧ З МУЖЧИНАМИ

Популярний паризький журнал провів спільно з Інститутом Харріса досить цікаве опитування французькою з різних верств суспільства у віці від 15 і старше. Тема опитування: «що ви думаєте про сучасних чоловіків?» Його результати свідчать, що homo egoticus з роками немоглимо поступався місцем homo domesticus. Особливо вражає, мабуть, одна цифра — 82 проценти жінок стверджують, що сьогодні могли б взагалі обходитися без чоловіків в повсякденному житті.

Ось так. Є багато й інших відвертостей.

1. Вони пишуться своїми досягненнями.
— Що, на вашу думку, чоловіки цінують в собі над усе?

Професійні успіхи	40 процентів
Зовнішній вигляд, свої фізичні дані	18 процентів
Людські якості	17 процентів
Мужність	16 процентів
Особистий стан	4 проценти
Одяг	3 проценти

2. Передусім інтелігентність
— Чим вас найбільше захоплює чоловік?

Інтелігентність	31 процент
Гумором	28 процентів
Загальною культурою	21 процент
Галантністю	18 процентів

3. Вони відчувують себе вищими від жінок.
— Що, на вашу думку, є найбільшим недоліком чоловіків на роботі?

Почуття власної висхідності	47 процентів
Хвалюваність	12 процентів
Нехватка інтуїції	12 процентів
Жадоба влади	11 процентів
Лидерство	8 проценти
Боягузство	4 проценти
Грубість	4 проценти

4. Очі
— Що в обличчі чоловіки передусім захоплює вашу увагу?

Погляд	48 процентів
Хода	34 процентів
Руки	5 процентів
Голос	4 проценти
Ріст	3 проценти
Торс	3 проценти
Сідниці	1 процент

5. Надто егоїстичні
— Що, на вашу думку, є найбільшим недоліком чоловіків в житті?

Егоїзм	40 процентів
Лицемірство	12 процентів
Ледарство	9 процентів
Боягузство	7 процентів
Необов'язковість	6 процентів
Обраливість	6 процентів
Відсутність уявлення	5 процентів
Байдужість	4 проценти
Скупість	4 проценти
Недовірливість	2 проценти

6. Секс
— Чи для вас чоловік — це передусім...

Щастя	26 процентів
Сім'я	18 процентів
Безпека	17 процентів
Батько ваших дітей	15 процентів
Протилежність жінці	12 процентів
Товариш	7 процентів
Секс	2 проценти

7. Він дома
— За останні 20 років чоловіки помітно змінилися: в чому, з вашої точки зору, є найбільш сприятлива для жінок переміна в чоловіках?

Вони допомагають в домашньому господарстві	42 проценти
--	-------------

Вони не розглядають жінку як річ
Вони більше прислуховуються до жінок
Вони більш природні
Вони розглядають жінку як рівного партнера в професійному житті

25 процентів
13 процентів
10 процентів
8 процентів

8. Вони більше не змушують мріяти
— В чому є найнегативніша переміна в чоловіках?

Ввічливість, обхидливість втрачена ними	45 процентів
Вони більше не змушують жінок мріяти	16 процентів
Вони менше поважають жінок	15 процентів
Вони стали менш ініціативні	12 процентів
Вони більше не захищають жінок	6 процентів
Вони менше бажають жінок	3 проценти

9. Телемени
— Що вас над усе роздратовує в чоловіках в повсякденному житті?

Що осідають коло телевізора, повернувшись з роботи	20 процентів
Що не слухають жінок	19 процентів
Що вони байдикують	17 процентів
Що перестали бути щирими	16 процентів
Що сидять за столом похмурими	9 процентів
Що читають газету за їжею	7 процентів
Що вихваляють достоїнства своєї матері	4 проценти

Що нав'язують вам компанію своїх друзів
Що ніколи не кажуть, жінка одягнена за їх смаком

3 проценти
1 процент

10. Щоб відчувати себе коханою
— Чи необхідний чоловік в житті?

Так, щоб відчувати себе коханою	44 проценти
Так, тому що він дає почуття безпеки	27 процентів
Так, через страх самотності	11 процентів
Так, для того, щоб мати дітей	10 процентів
Так, заради громадського положення	2 проценти
Так, заради грошей, які він приносить	2 проценти
Так, заради сексу	1 процент

11. Через своє задоволення
— Що, з вашої точки зору, чоловіки вміють робити найкраще?

Заробляти гроші	28 процентів
Глядіти за машиною	21 процент
Залицятися до жінки	20 процентів
Мріяти	17 процентів
Доглядати за дітьми, займатися ними	10 процентів

12. Дуже торопливі в ліжку
— За що ви над усе докоряєте мужчину в ліжку?

За відсутність ласки	37 процентів
За зайву поспішність	27 процентів
За брак уявлення	19 процентів
За надмірну грубість	4 проценти
За відсутність мужності	2 проценти
Не дали відповіді	11 процентів

В День захисника Вітчизни

В залі засідань зібрався ветерани війни і праці інституту. Збори відкрив голова Ради ветеранів професор С. О. Слюсаренко.

З теплим сердечним вітанням звернувся до присутніх проректор Ю. М. Константинов, подякував ветеранам за великий вклад в справу організації навчання й ви-

ховання молодого покоління будівельників, побажав доброго здоров'я й подальшої праці на благо нашої України.

У виступі заступника голови Ради ветеранів війни О. С. Тронина було наведено багато прикладів великої людяності й милосердя в роки Великої Вітчизняної війни, цікаві розповіді про маршала К. К. Рокосовського, про його зворушливе ставлення до бійців. Своєю розповіддю Олександр Сергійович закінчив закликом до шанобливих відносин між людьми,

умінням вислухати людину й допомогти їй.

Із щирими поздоровленнями ветеранів виступили також декан архітектурного факультету О. В. Кашенко та професор І. П. Войко. Член ради О. П. Тамбовцев повідомив про створення фонду для малозабезпечених ветеранів, в якому може взяти посильну участь кожен з бажанням. Усі виступи були нагороджені відзначними оплесками.

Г. ПОПЛАВСЬКА,
член Ради ветеранів.

Пам'яті Ю. Ф. ЧУБУКА

Ю. Ф. Чубук пройшов великий життєвий шлях. І на всьому цьому шляху залишив після себе добрий слід. Після закінчення Інституту працював на заводах Києва та Уралу. В нашому вузі Юрій Федорович протягом 15 років працював проректором з учбової роботи та 20 років очолював кафедру експлуатації і ремонту будівельних машин. Блещучий педагог і провідний вчений, він здобув собі любов і повагу всіх, хто з ним працював і хто з нього навчався. Виховав плеяду вчених, які з успіхом продовжують його справу, працюючи в нашому інституті і в нашому господарстві України.

Важко повірити, неможливо змиритися з тим, що його сьогодні нема з нами.

Пішла з життя людина широкої душі, чуйна та уважна, готова завжди прийти на допомогу.

23 лютого на 77-му році життя помер професор Чубук Юрій Федорович. Перестало битися серце доброї людини.

І всім нам неможливо уявити, що більше не почуємо його голосу, не побачимо посмішки, не прийнемо дружньої поради.

Але справа його живе! І ми обіцяємо бути гідними нашого Вителія, образ якого збережемо на довгі роки в найсвітлішій його пам'яті.

КОЛЕКТИВ КАФЕДРИ

ХУДОЖНЯ ЛІТЕРАТУРА

У відділі художньої літератури бібліотеки нашого вузу надійшли нові книги. Пропонуємо нашим читачам ознайомитися з ними.

Мозь У. С. Вилла на холме: Ешенден, или Британский агент: Рассказы: Пер. с англ.—М.: Республика, 1992.—542 с.

У збірник англійського письменника Уільяма С. Моєма включено роман «Вилла на холме», що раніше у нас не видавався. Він є зразком пізньої прози письменника, забарвленої тонким гумором, майстерницькою за стилістичним малюнком і філософською за суттю. Дія роману відбувається в Італії і знайомить читача з звичаями та норомом «вищого світу».

Телор Б. Мурстоунокое навадження: Роман (Пер. с англ. А. А. Обухова—М.: Редакция международного журнала «Панорама», 1992.—192 с.

Майстерницька розповідь про злигодні молодого подружжя пари у повному загадков селі Мурстоун. Вміло нагнітувана автором атмосфера надзвичайного жаху тримає читача в напрузі аж до кошмарної розв'язки — страшеної церемонії переселення душ.

Э. Орчи. Лига Красного цветка: Серия историко-приключенческих романов.—К.: Ассоциация «Україна», 1992.—376 с.

Вперше після Жовтневої революції видається книга, в яку включено твори талановитої англійської письменниці Еммі Орчі. Це написані у захоплюючій формі гостросюжетні історико-пригодницькі романи, що розповідають про трагічні події, які відбувалися у Франції наприкінці XVIII століття, і про молодих безкорисливих англіців, що пробують зупинити пролиття крові.

Відлуння великого кохання. Романи: Пер. з фр.—К.: Україна, 1992.—400 с.

У книзі під загальною назвою вміщено два твори майстрів світової класики: роман французького поета-романтика Альфреда де Мюссе «Сповідь сина віку» та роман французької письменниці Жорж Санд «Вона і він».

Лондон Джек. Смирительная рубашка (Страники по звездам).—М.: Изд-во МГУ, 1992.—304 с.

Роман розповідає про незвичайну долю Даррета Стенлінга, що волею випадку став в'язнем в'язниці Фолсем, про сину його дуча. Читача чекають найцікавіші зустрічі із лицарями давніх часів римських воїнами, з Понтеєм Пілатом та Ісусом, знайомство із звичаями та життям давньої Кореї і мормонів.

Антологія научно-фантастических рассказов (Пер. англ.—М.: МП «Все для вас», 1992.—416 с.

Космічні пригоди і подорожі у часі, дивне позаземне розуміння життя і гострі проблеми майбутнього, в якому помітно наше сьо-

годення,—ось, що складає зміст збірника науково-фантастичних творів письменників США.

Сборник научно-фантастических произведений (М. Крайтон, Г. Катнер: Пер. с англ.—М.: МП «Все для вас», 1992.—384 с.

У збірник включено роман Майкла Крайтона «Штамм «Андромеда», що дає фантастичну, але повністю правдоподібну картину зараження нашої планети позаземним бактеріальним штаммом, а також найвідоміші оповідання Генрі Катнера.

Пикуль В. С. Нечистая сила: Роман в двух книгах. Книга 1,2.—М.: Панорама.

В романі В. Пікуля «Нечистая сила» мова йде про події російської історії передреволюційного періоду. Центральне місце в книзі займає фігура Григорія Распутина — одного з найвідоміших представників епохи, що розглядається.

Артур Конан Дойль. Перстень Тота: Сборник рассказов.—М.: СП «Квалрат», 1992 р.—371 с.

Брам Стокер. Граф Дракула-вампир: Роман.—К.: МП «Райдуга», 1992.—287 с.

Анекдоты о Петре Великом.—М.: Панорама, 1992.—48 с.—(Попул. б-ка «Коробейник». Серия «С собой в дорогу»).

Короткі, захоплюючі, а іноді й повчальні історії з життя Петра І допоможуть читачеві зануритися в минуле, відчувати колорит того часу.

Н. КУРБАНОВА,
зав. сектором бібліотеки інституту.

КОРИСНІ ПОРАДИ

ЯК ЗНАЙТИ ЗАЙВУ ГОДИНКУ

У жінки, що працює в багатодомашній родині, Вона і мати, і дружина, можливо і бабуся, крім того фінансент, заготовительні продуктів, і, зрозуміло, шеф-повар. При всьому цьому вона повинна залишатися жінкою—милу, доброю, чаруючою. Коли ж виконувати ці численні обов'язки? Спробуйте зекономити час на кухні, раціонально ведучи господарство.

М'ясний бульйон можна приготувати на 2—3 дні і зберігати його в холодильнику. В перший день приготуйте борщ, наступного дня заправте бульйон макаронами чи клецками, зробіть гороховий, кваселевий чи круп'яний супи, щі або розсолюнки.

Під час приготування других страв також можлива раціоналізація. М'ясний фарш приготуйте на два дні, але не кладіть цибулю і бульочку. Спочатку зробіть котлети, додавши у фарш недостаючі компоненти. Потім використайте фарш для голубців або для фаршировки картоплі, кабачків, помідорів.

Друге блюдо можна приготувати з відвареного м'яса, що вийняли з бульйону. Пропустити його

через м'ясорубку і зробити макароны по-флотськи, вушки або налисники чи подати відварене м'ясо під соусом.

Жарке краще готувати з вечора. А гарнір — тушкована картопля—зробіть в тому ж казані, доводячи м'ясо до напівготовності. Макароны вироб можна зварити прискореним методом: покласти у підсолений окріп, дайте закипіти, накрийте кришкою, виключіть вогонь і прикрийте зверху рушником.

В такому випадку макароны не треба промивати, а лише відкинути на друшляк і заправити.

Гречана каша також добре виходить методом поступового розпаровання. Крупу спочатку підсмажте, заправте кропом, злийте воду. Потім залийте другою підсоленою водою, покладіть шматок вершкового масла, поставте кастрюлю на вогонь. Коли вода закипить, зніяти кастрюлю, завернути у папір і покласти між подушками чи в ковдру. Коли він прийде до додому з роботи, каша буде готовою і гарячою.

Можна зберегти час і на десертах. Компоти заготуйте про запас із різних ягід і фруктів і на їх

основі робіть будь-які комбінації. Із сиропу від компоту можна приготувати кисіль і муси. Фрукти і ягоди, що залишилися, використайте як начиння для налисників.

Звичайно у господарстві, що працює, викликає труднощі прийом гостей. Що приготувати? Як ветижити? Зокрема, що подати на стіл до чаю?

Зробіть торт «Наполеон». Його можна приготувати досить швидко. Візьміть 0,5 стаканів пива, нагрітого до 30°, додайте 250 г розм'якшеного маргарину і 3 склянки борошна. Із отриманого тіста сформуйте 4 шариків. Послідньою кожний з них розкатайте в тонкий пласт і випічте в духовці на помірному вогні. Крем для торта—на ваше бажання. Можна приготувати його із згущеного молока (какао чи кава), розтертого із вершковим маслом. Замість згущенки повністю підійте в масло густий сироп від варення. Смачно!

А. Одинець

Редактор О. ПРИМАК

Пам'яті В. А. МОЛОСТОВА

Важка хвороба і раптова смерть на 66 році обірвала життя чудової людини, мудрого педагога, надійного товариша і колеги, відомого вченого Вадима Аркадійовича МОЛОСТОВА.

Майже вся педагогічна і творча діяльність Вадима Аркадійовича була пов'язана з Київським інженерно-будівельним інститутом, якому він присвятив 40 років життя і праці, пройшов тут творчий шлях від асистента до професора. Багато викладачів і співробітників інституту, керівників підрозділів були студентами Вадима Аркадійовича і щиро вдячні йому за те, що навчив їх вірно визначати свою життєву позицію, бути добрими, порядними людьми, уміти постійно вчитися і вчити інших, оволодівати педагогічним мистецтвом. Весь свій широкий діапазон знань, велику ерудицію, життєвий досвід Вадим Аркадійович щиро передавав людям, ставлячись до кожного до великого повагою та витримкою, ніколи не жалюючи свого часу.

За це йому від учнів і товаришів — низький уклін.

Вадим Аркадійович МОЛОСТОВ був неперевершеним майстром з

питань методології та методики вивчення соціальних наук. Ним була заснована і плідно працювала ціла школа з методики вивчення гуманітарних дисциплін у вузах з використанням технічних засобів навчання.

Завдяки Вадиму Аркадійовичу, його авторитету як ученого і методисту кафедри суспільних наук інституту стали базовими у країні з технічних засобів навчання.

Під його науковим керівництвом, ним самим було підготовлено та видано більше 50 монографій, науково-методичних посібників, безліч публікацій у різних збірниках. Він був співатором науку про історію нашого інституту. Постійно ділився своїм великим досвідом на наукових та науково-практичних конференціях різних рівнів. За все це він мав велику повагу і щире вдячність викладачів і слухачів не тільки України, але й далеко за її межами.

Світла пам'ять про Вадима Аркадійовича МОЛОСТОВА назавжди залишиться у серцях всіх, хто його знав.

Ректорат інституту, профком, кафедра політичних наук

Пам'яті В. Є. ЯСІЄВИЧА

13 грудня 1992 року після тяжкої хвороби пішов з життя випускник архітектурного факультету нашого інституту 1954 року, визначний вчений в галузі архітектури і будівництва, доктор архітектури, професор Володимир Євгенович Ясієвич.

Його перу належать книжки — «Київський зодчий П. Ф. Альошин» (1960), «Про стиль і моду!» (1968), «Конструкція і форма в архітектурі» (1971), «Конструктив-

ні системи житла майбутнього» (1974), «Бетон і залізобетон в архітектурі» (1980, чеською мовою — 1987), «Архітектура України на рубежі XIX—XX століть» (1988), багато статей у вітчизняній та зарубіжних виданнях. У 1991 році наша газета надрукувала інтерв'ю з Володимиром Євгеновичем «Теорія. Історія. Сучасність»...

Але багато задумів залишилися нездійсненими.